

Գուրգեն Մահարի

Արագիլներ եկան ու գնացին

Արագիլներ եկան ու գնացին,
Եւ գարուններ անցան, դարձան նորից,
Հասակդ ձգեց, որպէս հացի,
Շուրթերդ կարմիր, կարմիր մորի:

Գնացքը սողաց մթին ձորից,
Ինձ էլ վերցրեց, ճշաց, գնաց .
Իմ աչքը մնաց կանաչ շորիդ
Եւ քո մազերին ոսկետրցակ:

Ախ, իմ դաշտերը լայն ու արձակ,
Եւ մեր խրճիթը, կալը, դդըր
Երագի նման եկան, անցան,
Սպիտակ իմ գառ, թողի քե՛զ էլ...

Եւ օրօրում էր իմ սիրտը թոյլ
Անուշ շրշիւնը հեռու արտի,
Ու գլխիս վրայ խշշում էր խուլ
Դաշտերում թողած ճերմա՛կ բարտին:

«Մրգահաս», 1926